

[Arbejdsministeren]

Man kan, som fru Lilli Gyldenkilde gør det, undre sig over, at Socialdemokraterne var med til at afskaffe 70 pct.- og 55 pct.-satsen uden at bede om en garantiordning.

Det kan jeg huske at fru Lilli Gyldenkilde har undret sig over her i salen et antal gange under behandlingen af nogle lovforslag, og den undren bekræfter også, at jeg har ret i mit udsagn.

Både når det gælder det, fru Lilli Gyldenkilde sagde om de langtidsledige, og det hr. Kaj Poulsen sagde om redegørelsens formulering, er vi netop ved pointen i dette her. Det hedder således i redegørelsen, at der er behov for at differentiere indsatsen, så de ledige, der har de dårligste uddannelsesmæssige forudsætninger, ikke uden egen skyld mister tilknytningen til arbejdsmarkedet. Det er en af de formuleringer, som gør, at vi lægger op til en åben og fordomsfri diskussion.

Lad mig som eksempel nævne en langtidsledig, om hvem AF efter 3-måneders-samtalen konstaterer, at vedkommende er en langtidsledig i risikogruppen. Den pågældende kommer på inspirationskursus, den pågældende kommer til obligatorisk rådighedssamtale efter 6 måneder, den pågældende kommer på f.eks. et LAMU-kursus, fordi vedkommende siger ja til et uddannelsesstilbud før arbejdstilbudet. Den pågældende kommer alligevel ikke i beskæftigelse og får derfor arbejdstilbud, gennemfører det, men kommer alligevel ikke i beskæftigelse. Tager imod nok en uddannelse med uddannelsesstilbud. Gennemfører det, men kommer alligevel ikke i beskæftigelse. Får sit andet arbejdstilbud, som man efter systemet har ret til – og så er der altså også gået 7-9 år, skal jeg lige minde om – men kommer heller ikke i beskæftigelse efter dette andet arbejdstilbud. Vedkommende har i øvrigt via sin adfærd dokumenteret hele vejen igennem, at han eller hun står til rådighed for arbejdsmarkedet. Jamen så betyder den omtalte sætning i redegørelsen, at vi her har et problem. For hvis den pågældende så ryger ud af systemet, er det nok uden egen skyld, og så ligger der i en erkendelse af dette problem også en forpligtelse til at overveje, om det er noget, vi kan løse, og hvordan. Det er bl.a. derfor, vi lægger op til en åben og fordomsfri debat.

Men vi må advare imod egentlige garantiordninger, for konsekvensen af egentlige garantiordninger bliver meget nemt, at de tilbud, der står som tilbud, ikke bliver modtaget.

Det er den anden grund til, at jeg var glad for, at Socialdemokratiet ikke bad om en garanti, hvilket hr. Nyrup Rasmussen bekræftede at man ikke havde gjort. Vi lægger altså i øvrigt op til en åben og fordomsfri diskussion sommeren igennem med henblik på at få skabt løsninger til gavn for de langtidsledige.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg kan sige til ministeren, at hvis det danske sprog skal misbruges på den måde, bliver der ingen mulighed for overhovedet at være i stue med ministeren.

Nu skal jeg læse det papir op, som ministeren har accepteret:

»Regeringen vil sikre, at der sker en forstærket informations- og vejledningsindsats på et tidligt tidspunkt i ledighedsforløbet. Regeringen fremlægger sit forslag til revision af arbejdstilbudsloven med henblik på at forbedre ordningerne med arbejdstilbud og uddannelsesmuligheder med uddannelsesyndelse. Sigtet er at øge den genoptræningsmæssige effekt, så de lediges fortsatte tilknytning til arbejdsmarkedet sikres . . .«

Jeg kan ikke forveksle ordet »sigtet« med »garanti«, men jeg kan se på ordet »sikres« i denne sætning, at det betyder, at ministeren vil garantere, at løsningen klarer de problemer, der var aftalt, nemlig at ingen uden egen skyld måtte forlade arbejdsmarkedet. Men når ministeren kører rundt med det danske sprog, som han gør her, bliver der ingen muligheder for overhovedet at tale med ministeren. Så er det, vi skal tælle fingrene på hånden, hver gang vi siger farvel til ministeren. Det er uanstændigt, og det vil jeg advare ministeren imod.

Til slut vil jeg sige, at ministeren vist er den eneste person, der på baggrund af den debat, vi har haft om arbejdstilbudsloven, både den debat, vi havde i 1985, og den løbende, der kan stå og konkludere, at Socialdemokratiet bevidst har arbejdet i forhandlingerne i december for, at folk skulle smides ud af arbejdsmarkedssystemet ved, at vi havde fået 70 pct.- og 55 pct.-satsen væk. Det er direkte uanstændigt, og hvis regeringen mener noget med, at den vil have brede forhandlinger og brede ordninger her i Tinget, synes jeg faktisk, at ministeren må begynde at styre sine udtalelser.